Groźba odejścia od łóżek pacjentów

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: niedziela, 27, wrzesień 2015 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1149

Osoby wykonujące zawody medyczne nie są pozbawione prawa protestu, szczególnie w razie mankamentów w organizacji pracy. Nie upoważnia to jednak do walki o swoje prawa przy pomocy dowolnie dobranych argumentów. Ze względu na wyżej wymienione ograniczenia lekarze muszą w sposób właściwy dobierać środki nacisku. Przekroczenie granic w doborze tych środków uzasadnia obciążenie ich negatywnymi konsekwencjami własnych poczynań, co oznacza prawo pracodawcy uchylenia się od skutków oświadczeń woli złożonych pod wpływem groźby. Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2013 r. sygn. I PK 292/12.

Sąd Najwyższy wskazał, że odejście od łóżek pacjentów w ich przypadku stanowi zaniechanie realizacji podstawowego obowiązku pracowniczego, tj. wykonywania umówionej pracy (art. 22 § 1 kodeksu pracy). Pracodawca został przy tym postawiony nie tyle przed perspektywą takiej odmowy ze strony niektórych pracowników, ile przed zagrożeniem zbiorowego powstrzymania się od opieki nad chorymi. Taka zaś perspektywa prowadzi do założenia, iż celem grożących pozostawał strajk.
Sięgnięcie do tej formy protestu (art. 17 ust. 2 ustawy o rozwiazywaniu sporów zbiorowych) ma charakter ostateczny i nie może nastąpić bez uprzedniego wyczerpania możliwości rozwiązania sporu na zasadzie polubownej w ramach rokowań i mediacji. Co więcej, sformalizowane zostało także samo rozpoczęcie procedury.

Wszczęcie sporu wymaga, jak wynika z art. 7 ustawy, wystąpienia z żądaniami, których pracodawca nie zrealizuje w zakreślonym przez stronę pracowniczą terminie. Wystąpienie takie może skierować do pracodawcy jedynie związek zawodowy (art. 2 ustawy). Z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie wynikało jedynie, że pracownicy byli reprezentowani przez stronę związkową. Nie wynikało z nich jednak, by żądania ich uzyskały formalną postać wszczętego sporu zbiorowego. Nie prowadzono w przedmiocie podwyżek rokowań ani mediacji. Nie wyczerpano zatem zasadniczej drogi sporu zbiorowego, która uprawniałaby do grożenia strajkiem.
W tej sytuacji groźbę odejścia od łóżek pacjentów można zakwalifikować, jako zagrożenie przeprowadzenia strajku nielegalnego. Pracodawca, który w tego rodzaju okolicznościach zdecydował się na zawarcie porozumień zmieniających treść stosunku pracy, może uchylić się od skutków swojego oświadczenia woli na zasadzie art. 87 kodeksu cywilnego.

Źródło: http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/Orzeczenia2/I%20PK%20292-12-1.pdf

Phoca PDF